TEZAUR LITURGIC

9 MARTIE

SLUJBA SF.40 MUCENICI DE LA SEBASTA ARMENIEI

ATENA,2020

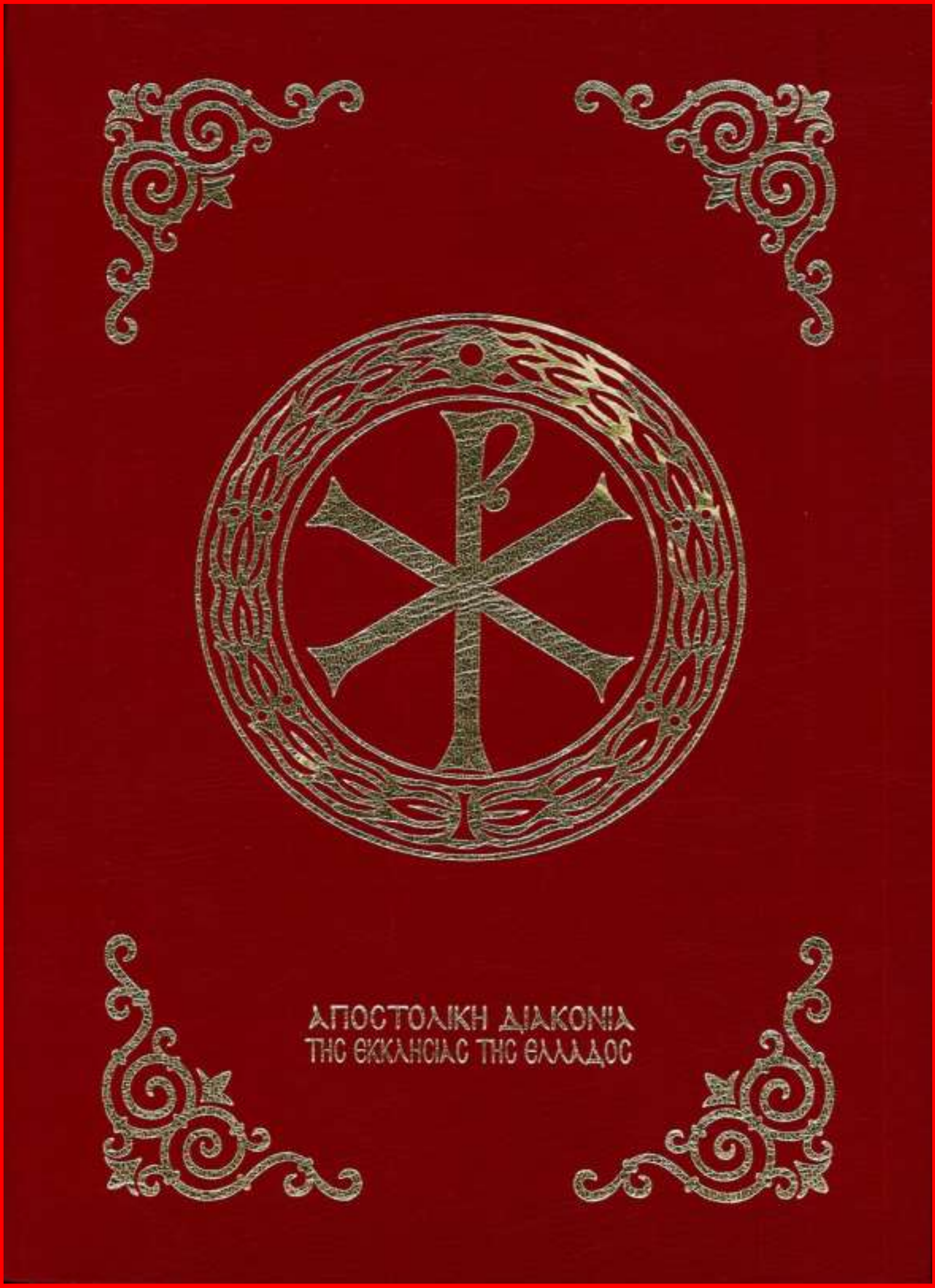
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

9 ΜΑΡΤΙΟΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἱστῶμεν στίχους δ᾽ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστοῦ τὴν πέτραν τὴν ἄῤῥηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε, ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. *(Δίς)*

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωήν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰσαεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε, μεθ᾽ ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β΄

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πήξει, τοῖς πιστοῖς

κατήρδευσαν· τετραρίθμῳ γὰρ ᾄδοντες, δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἷς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώματι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ, καὶ Θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Καὶ νῦν ... Τὸ Θεοτοκίον. Δογματικόν. Ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν, ὡς φιλάνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέῤῥηξεν, ὡς Θεός, ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν, οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη, ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα. Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τό· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἱστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· εἰθ' οὕτως τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμών, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι πρὸς Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα, δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν, καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν, καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνῃσκούσης· ἑλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης

ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Στέργοντες ἀφορήτους ὀδύνας, σπεύδοντες πρὸς ἄπονον λῆξιν, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· ὥσπερ πολέμους ὁμολογήσαντες ἐν τοῖς σωματικοῖς, πρώην εὔκλειαν εὑράμεθα, καὶ νῦν πονηροῖς ἀντιπαλαίσωμεν δαίμοσι καὶ τιμῆς ἀτρέπτου ἐπιλαβέσθαι σπουδάσωμεν, μὴ ἀστοχήσωμεν θείας Βασιλείας, ἐκείνην ποθήσωμεν, ἔνθα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελῳδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε ἀθλοφόροι τοῦ
Χριστοῦ, Ἡσύχιε, Μελίτων, Ἡράκλειε, Σμάραγδε καὶ Δόμνε,Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ,Κλαύδιε καὶ Πρίσκε.
Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἡλιανὲ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε.
Χαίρετε Ἀκάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε, Ἀλέξανδρε, Ἠλία καὶ Καύδιδε, Θεόφιλε Δομετιανέ καὶ Θεῖε Γάϊε Γοργόνιε.
Χαίρετε Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σαρκεδών, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλάϊε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς

πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ΄ 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ᾿ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ

Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ᾿ ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις,

καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α΄.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ ἄθλοις σεπτοῖς, ἁγιάζων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Δαβιτικῶς ἀνεβόων, οἱ Τεσσαράκοντα Μάρτυρες· ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ’ ᾖ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐ δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ· ὅθεν οἱ Ἅγιοι τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἡγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός, οὐκ

ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί, οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τὶς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως, καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν φιλάνθρωπε, ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες, καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ὁ αὐτός.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυῒδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν, ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ Πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἁγιάζετε, τὸ σωτήριον πάθος

μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Αἱ περὶ σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, Παρθένε ἁγνή· ὁ μὲν γάρ σε τῶν Προφητῶν, Πύλην προηγόρευσεν ἐν Ἐδέμ, βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ σὸς πλαστουργός, καὶ τοῦ κόσμου παντός, ὁ δὲ βάτον πυρὶ φλεγομένην, ὅτι ἐν σοὶ ᾤκησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος ἔμεινας, ἄλλος ὄρος ἅγιον, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. Ἀληθῶς μέγα καὶ παράδοξον, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, ὑπάρχει Θεομῆτορ! Διό σε δοξάζομεν· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε, μαρτυρικὴν ἀδελφοί, μετ᾽ ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀῤῥαγῆ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας· Χριστὸν

καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στ.: *Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.*

Χαίροις, συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πῦργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στεῤῥοὶ ὁπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς ἅγιος, καὶ θεόλεκτον σύστημα, Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: *Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.*

Χαίροις, τροπαιοφόρος πληθύς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἀκίνητα πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τὴν ὄντως, πνευματικῶς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πήξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραρίθμῳ γὰρ ᾄδοντες, δεκάδι τῷ

Σωτῆρι, εἷς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώματι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ, καὶ Θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ὢ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Τοῦ Λίθου σφραγισθέντος.

Ὑπέρλαμπροι ὁπλῖται οὐρανίου παντάνακτος, οἱ τὰς σάρκας τῷ κρύει γενναίως διαλύσαντες ἔνθεοι, καὶ δόξης στεφάνοις πρὸς χριστούς, ἐνθέως στεφθέντες δυσωπῶ, εἰς αἰῶνας τὴν ἁγίαν ταύτην Μονήν, ἀσφαλῆ περισώζετε, πλουτοῦσαν τὰ λείψανα ὑμῶν, καὶ μνήμην τελοῦσαν ἐν χαρᾷ, καὶ ἁπλέτῳ προθυμίᾳ, ὢ Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε ἀεί, καὶ τοὺς πιστοὺς καταγαύζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ᾗ

ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθύς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρός, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.*

Στ.: *Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.*

Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικόν.

Ὁ Ν’ ψαλμός.

Δόξα... *Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...*

Καὶ νῦν... *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος β' Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυῒδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν, ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ α’ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ’ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ποίημα Ὁσίου Παύλου Ξηροποταμηνοῦ.

ᾨδὴ α’. Ἦχος α’. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐκ πόθου εὐφημεῖν προελόμενος, τὴν θείαν ὑμῶν πανένδοξοι, μνήμην ᾠδαῖς ᾀσμάτων, χάριν αἰτῶν, Πνεύματος τοῦ θείου, Τεσσαράκοντα διό, ταύτην βραβεύσατε.

Βροτοὶ συμφώνως ἐν ᾄσμασι, Χριστοῦ τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν, παντὸς κινδύνου λυτρούμενοι, ταῖς τούτων ἱκεσίαις οὗτοι καὶ γάρ, πᾶσι

τοῖς ἐν θλίψει, ἀντιλήπτορες εἰσί, θερμοὶ καὶ πρόμαχοι.

Γηΐνης πάσης ὑπέρτερον, ἐφέσεως τὸ φρόνημα φέροντες, δόξαν ἐπίκηρον ἔλιπον· ὅθεν τῆς ἀκηράτου ἐν οὐρανοῖς, νῦν καταξιοῦνται, Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ οἱ Τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Φαιδρὸν ἀγλάϊσμα Δέσποινα, καὶ δόξα τῶν Μαρτύρων ὑπάρχουσα, συνέτισόν με καὶ φώτισον, ἵνα τὸν ὕμνον τούτοις ἀποπληρῶν, πόθῳ σε γεραίρω, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ τὸ προσφύγιον.

Κανὼν β', Ὠδὴ α', τῶν Μαρτύρων. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἵλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστώνυμον κλῆσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

ᾨδὴ γʹ. Τὸ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δῆμοι τῶν Ἀγγέλων, τὴν ὑμῶν καρτερίαν ἐθαύμασαν, ἐν τῇ τοῦ κρύου δριμυτάτῃ ἀλγεινῇ τε βασάνῳ, Χριστὸν τὸν Θεὸν δοξάζοντες, τὸν παρασχόντα ὑμῖν τὴν ἰσχύν, θεῖοι Τεσσαράκοντα.

Ἔχοντες ὡς ὅρμον, τὸν περίκλυτον τοῦτον ναὸν ἐπὶ γῆς, οἱ ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντιζόμενοι δεῦτε θερμῶς πιστοὶ ἀνακράξωμεν· μὴ διαλείπητε σώζειν ἡμᾶς, θεῖοι Τεσσαράκοντα.

Ζήλῳ τῷ ἐνθέῳ, τὴν ψυχὴν στομωθέντες πανεύφημοι, τὰς πικροτάτας ἀλγηδόνας, τῶν βασάνων καὶ πόνους, σαρκὸς ῥαδίως ἠνέγκατε, ἀναβοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις Σου, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι τοῦ βίου, τῇ θερμῇ Σου πρεσβείᾳ, φρουρεῖν βοηθεῖν παράστηθι, Σὲ γὰρ προστάτην ἀεὶ πρὸς Θεὸν ἔχομεν οἱ δοῦλοί Σου.

Ἕτερος. Στερέωσον ἡμᾶς

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὡραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Ἐλάλει κατὰ τῶν τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὑράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβεράν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα· Οἴμοι! τὶ ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται! Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἤδη παριστάμενοι Θεοῦ, τῷ θρόνῳ Τεσσαράκοντα, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς στρατεύμασι, καὶ δόξης τῆς ὑπὲρ νοῦν, τρανῶς ἐμφορούμενοι, πόθῳ τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, λυτρώσασθαι πειρασμῶν, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων κακώσεως.

Θάνατον ἑλώμεθα ὁμοῦ, οἱ θεῖοι Τεσσαράκοντα, διὰ ζωὴν τὴν διαμένουσαν, ἐβόων πρὸς ἑαυτούς, ἵνα τὸν ἀμάραντον, στέφανον χειρὸς ἐκ ζωηφόρου, ληψώμεθα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Βασιλείας τευξώμεθα.

Ἵνα ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, ὁμοῦ συναυλιζόμενοι, περιθαλφθῶμεν οἱ καλλίνικοι, ἐβόων πρὸς ἑαυτούς· μικρὸν ὑπομείνωμεν, αἴθριοι προσομιλοῦντες καὶ γυμνοί, τῷ κρύει καὶ παγετῷ, καὶ Χριστὸν ὑμνοῦντες ἐδόξαζον.

Θεοτοκίον.

Ψυχήν μου τὸν τάραχον ἁγνή, καὶ σάλον τῶν δεινῶν παθῶν, ἐξ ἀμελείας ἐγειρόμενον, κατεύνασον ἀγαθή, τὴν ζωὴν ἰθύνουσα, καὶ τὸν λογισμὸν πρὸς ἀκυμάντους, λιμένας καὶ γαληνούς, θείας ἀπαθείας καὶ γνώσεως.

Ἕτερος. Εἰσακήκοα Κύριε

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες, ἀθεώτατοι.

Ἠκονημένα ξίφει τε, θῆρας καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διῶκται ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης, τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Ἀπαστράπτοντες Ἔνδοξοι, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβευειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα, ἀθλοῦντες στεῤῥῶς, διηνύσατε Μάρτυρες ἔνδοξοι, διήλθετε δι' ὕδατος, πυρός τε καὶ κρυμοῦ, καὶ νῦν στεφανηφόροι, Χριστῷ παρεστηκότες, σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν, ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτῷ πρεσβεύσατε.

Λαόν Σου καὶ κλῆρον, Χριστὲ Βασιλεῦ, ὃν ἐκτήσω ἰδίῳ Σου αἵματι, οἰκτείρησον ὑμνοῦντάς Σε, καὶ δώρησαι ἡμῖν, ἐλέη Σου τὰ θεῖα, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων, καὶ εἰρήνην βράβευσον, ταῖς Ἐκκλησίαις Σου φιλάνθρωπε.

Μεγίστης εὐκλείας, ἀφράστου χαρᾶς, ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ λαμπρότητος, οἱ Μάρτυρες ἐπέτυχον, ἀθλήσαντες ἐν γῇ, καὶ πᾶσαν ὑποστάντες, βασάνων ἀλγηδόνα, καὶ κρύει καὶ καύσωνι, ἐγκαρτερήσαντες στεῤῥότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος σκέπη, καὶ πάντων χαρά, ἡ προφθάνουσα τάχος ἐν θλίψεσι, βοήθησον καὶ νῦν ἡμῖν, βοῶμέν Σοι

ἁγνή· τοῖς Σὲ προσκαλουμένοις, ἀεὶ ἐν περιστάσει, προστασίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Ἕτερος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός

Λύσσῃ παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Ἀγαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγεὶς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις, τὴν ὀλεθροτόκον· ἰσχὺν γὰρ ἀφῄρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾨδὴ ϛ'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέκρωσιν Χριστοῦ, μιμούμενοι πάνσοφοι, καὶ πάθος Αὐτοῦ ἀναπληρούμενοι, τῇ σαρκὶ ὑμῶν, συντριβὴν τῶν γονάτων ὑπέστητε, τὰ ὀστὰ δὲ τῆς κακίας συνετρίψατε· ὅθεν τῶν πιστῶν κουφίζετε τὰς ὀδύνας, ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Ξένοι τῶν τῆς γῆς, ἡδέων γενόμενοι, ἐφέσει ζωῆς τῆς ἄνω ἔνδοξοι, τὴν στενὴν ὁδόν, μαρτυρίου διήλθετε χαίροντες, ἧς τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεσθε, πίστει τοὺς ὑμᾶς ἐν ᾄσμασιν, εὐφημοῦντες λυτρώσασθε θλίψεως.

Ὅλῃ τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες, τὰ εἴδη σοφοὶ τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὕρατε συμμαχοῦσαν ἡμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ δι' ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος· ὅθεν τῷ πυρὶ καὶ ψύχει τε, ὁμιλοῦντες ἀνδρείως ἠνέγκατε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τοῦ Θεοῦ, σοφίαν καὶ δύναμιν, ἐν μήτρᾳ φρικτῶς ἁγνὴ συνέλαβες, καὶ ἐκύησας, ἀποῤῥήτως τῷ κόσμῳ τὸν πᾶσι βροτοῖς, παρεχόμενον πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, πίστει τοῖς Αὐτὸν δοξάζουσι, καὶ τιμῶσί Σε Κόρη πανύμνητε.

Ἕτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Γεγηθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τὸν δείλαιον, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναιδὴς ὢν δικαίως φρυάττεται, οἷα γὰρ Ληστῇ, καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει σπαράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὃς τις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ τὴν γῆν ἑδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωήν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι κἀγὼ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ, Σῶτερ, πάθους,
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.
Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

ᾨδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πυρὶ προσομιλοῦντες, κατεφλέξατε πλάνην πολύθεον, καὶ ποταμίοις ἐν ῥοαῖς, προσριπτούμενοι ἐπνίξατε τὸν κρυπτόμενον ἐν τούτοις ὄφιν μέλποντες· ὁ τῶν Πατερῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥαθύμως ἐκτελέσας, τὴν ζωὴν ὁ παντλήμων κατείληφα, τὸν τῆς ἐξόδου μου καιρόν, καὶ πτοοῦμαι τὸ κριτήριον τὸ ἀδέκαστον Χριστέ Σοι· ὅθεν κράζω Σοι· τῶν Σῶν Μαρτύρων πρεσβείαις οἴκτειρόν με.

Στρατείας τῆς ἐν κόσμῳ, καὶ σωμάτων καὶ ὄλβου ἠλόγησαν, διὰ τὴν μελλούσαν ζωήν, οἱ γενναῖοι Τεσσαράκοντα, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ νῦν βασιλεύουσαν, ἐν ἀπροσίτῳ φωτὶ καὶ ἀνεσπέρῳ.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, ποιημάτων Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ Σῷ Υἱῷ τε καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς Σε καὶ πόθῳ μακαρίζοντας, ἐν τῇ σεπτῇ Σου ποίμνῃ, Παρθένε τοῦ χειμάῤῥου.

Ἕτερος. Εἰκόνος χρυσῆς

Ἐξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμών, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος, ὁ δὲ φιλόχριστος ἅρπαξ ἄριστος, τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας,

σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὥσπέρ τις κηρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρά, εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ Χριστὲ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἁγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων ὑποστάσεων.

ᾨδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάξεσιν ἀγγελικαῖς οἱ Ἀθλοφόροι, συνηδόμενοι ἐν τοῖς ὑψίστοις, τοῖς τοῦ βίου κύμασι, ποντουμένοις διηνεκῶς, καταπέμπουσιν ἡμῖν θείαν βοήθειαν· διὸ ἀνυμνοῦντες τούτοις ἔιπωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕψιστε παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, τοὺς οἰκέτας Σου σῶζε οἰκτῖρμον, ταῖς πολλαῖς δεήσεσι τῶν Ἁγίων Σου Ἀθλητῶν, Τεσσαράκοντα τανῦν ἐπικαμπτόμενος·

μεθ’ ὧν βοῶντας πρόσδεξαι· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέροντες σταυρὸν ἐπ’ ὤμων, οἱ γενναῖοι Τεσσαράκοντα Χριστῷ προθύμως, πίστει ἠκολούθησαν, ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ στεφάνους παρ’ Αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, τῆς νίκης Αὐτῷ συμβασιλεύουσιν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα τῆς παντουργοῦ Τριάδος Κόρη, καθαρώτατον ὡς οὖσα μόνη, σπήλαιον ὑπάρχοντα τῶν δαιμόνων καὶ τῶν παθῶν, τῇ πρεσβείᾳ Σου καθάρισον, καὶ δεῖξόν με ναὸν ἱερὸν τῆς θείας χάριτος, ἵνα πίστει ὑμνῶ Σε πανύμνητε, καὶ ὑπερυψῶ Σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ᾐσχύνθη· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὁλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπόν,

προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωήν, εὐθυδρόμως, ὦ υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· Οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν τρισίν, ἑνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες, ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τους αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ Θεοκυῆτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολάς, ταχέως κατάπαυσον Δέσποινα, ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Χάριν πρὸς Χριστοῦ τὴν ἄφθονον, ὡς ἐπαξίως εἰληφότες πανένδοξοι, τοῦ ἰᾶσθαι ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ τραύματα, τὰς ἡμῶν νῦν ὀδύνας κουφίσατε, ὀργῆς τε καὶ ἀνάγκης, καὶ πάσης νόσου ἐκλυτρούμενοι.

Ψύξιν τοῦ ἀέρος ἔνδοξοι, τὴν δριμυτάτην καὶ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ τὰς μάστιγας, τὸν λιθασμὸν καὶ τὴν κάθειρξιν, συντριβὴν τῶν σκελῶν καὶ τὸν θάνατον, καὶ πνιγμονὴν ὑδάτων, διὰ Χριστὸν καθυπεμείνατε.

Ὧνπερ ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίου δόξης ἧς ἠξιώθητε, πόθῳ τοὺς ὑμᾶς, ἀνευφημοῦντας ἐν

ᾄσμασιν, ἐν τῷ ναῷ ὑμῶν Τεσσαράκοντα, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγαλομάρτυρες ἀοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Πάντων ἀγαθῶν θησαύρισμα, Σὲ ἐπιγνόντες Θεοτόκε βοῶντές Σοι· τῆς νῦν χαλεπῆς, τῶν πειρασμῶν ἀθυμίας ἡμᾶς ἀπαλλάξασα, δίδου τοῖς δούλοις Σου, χαρὰν καὶ θυμηδίαν, ὅπως ἀπαύστως Σὲ δοξάζομεν.

Ἕτερος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμόν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλᾶσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοΐ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ῥάβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα, Δέσποτα πανσθενεῖ τροπαιούχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρί, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμὺς ὃν ὑπεμείνατε κρυμόν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ Τριάδι, παρεστῶτες, Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ

φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ, χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν, χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιήλ, χαῖρε Μήτηρ Παρθένε, χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, ψαλμικῶς διελθόντες, στεφάνους δόξης ἤρασθε, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, Ὃν ἀεὶ δυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ὑμᾶς πανεύφημοι γεραιρόντων, καὶ τὴν ὑμῶν πανέορτον, μνήμην πόθῳ τελούντων.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ᾄσμασι θείοις ὑμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἁπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνάκλησις, χαῖρε Ἁγνὴ Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου, χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε, χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τῆς Εὔας ἡ λύσις.

Αἶνοι. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, φιλεόρτων συστήματα, χριστωνύμων ἅπασα ἡ ὁμήγυρις, ἐν τῷ τεμένει προσέλθωμεν, σεπτῷ Τεσσαράκοντα, ἀηττήτων Ἀθλητῶν, καὶ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, θεῖοι Μάρτυρες· σταθερὰν τὴν εἰρήνην Ἐκκλησίαις, καὶ ὁμόνοιαν τῷ κόσμῳ, ὑμῶν πρεσβείαις παρέχετε.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι, ὁ στρατὸς θεοσύλλεκτος, Λικινίου ἄθεον κατηδάφισε, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε, Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ὁμοούσιον λαμπρῶς, ὃς αὐτοὺς κατελάμπρυνεν, ἀμαρύγμασιν, ὑπερθέοις τὸν κόσμον τηλαυγοῦντας, γλυκυτάταις ἀγλαΐαις, χαρᾶς οὓς πόθῳ ὑμνήσωμεν.

Τὴν νηστείαν φαιδρύνετε, Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, τεσσαρακονθήμερον ἁγιάζοντες, λαμπρᾷ τῇ μνήμῃ ἀθλήσεως, ὑμῶν καρτερόψυχοι, διὰ τοῦτο καὶ ἡμῖν, προσκυνῆσαι τὰ ἄχραντα, πάθη νέμετε, καθαρῷ συνειδότι ἐν εἰρήνῃ, καὶ προφθάσαι δυσωποῦμεν, τὴν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν.

Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, φάλγξ θείᾳ παντάνακτος, οἱ στοιχείων σβέσαντες τὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς Θεοῦ εὐκλεέσατα, στεφθέντες χορεύετε, εἰς τὰ πλάτη οὐρανῶν, τὴν χειμάῤῥου περίβλεπτον, Μονὴν σώζετε, ἀνεπίληπτον πόθῳ προσκυνοῦσαν, καὶ πλουτοῦσαν ὄλβον μέγαν, ὑμῶν τὰ πάνσεπτα λείψανα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἐπέλαμψεν τοῖς πέρασιν, ὑπὲρ τὰς ἡλιακὰς βολάς, τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἡ ὑπέρλαμπρος

πανήγυρις. Οὗτοι γὰρ οἱ γενναῖοι Ἀθληταί, διὰ πυρός τε καὶ κρυμοῦ διελθόντες προφητικῶς, διεσκόρπισαν παρὰ τὸν ᾅδην τὰ τῆς πλάνης ὀστᾶ, καὶ στήσαντες τῆς λαμπρᾶς αὐτῶν νίκης τὰ τρόπαια, τρυφῶσιν ἡδόμενοι τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, σὺν τοῖς ὑπερκοσμίοις, πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν· χαίρετε, Ἐκκλησίων ἡ εὐπρέπεια, τὸ κλέος τῶν πιστῶν, καὶ προστάται θερμότατοι· χαίρετε, ἡ τροπαιοῦχος παράταξις, καὶ ἀήττητοι στρατιῶται τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαίρετε, φύλακες ἄγρυπνες, βοηθοί τε καὶ ἀντιλήπτορες, τῶν μετὰ πίστεως ἐπικαλουμένων ὑμᾶς. Καὶ νῦν πάρεστε ἐν μέσῳ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν εὐκλεεστάτην ὑμῶν μνήμην, ὦ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῴην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον

Δι᾽ ὕδατος Μάρτυρες καὶ πυρός, στεῤῥῶς διελθόντες, ὡς ὁ θεῖος φησὶ Δαβίδ, πρὸς τὴν αἰωνίαν, ἀναψυχὴν καὶ δόξαν, εἰσήλθετε ἐνδόξως, ὦ Τεσσαράκοντα.